

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-שור שנגה ד' וה'		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המית אמר ליה ברישא, משל לצייד ששולה דגים מן הים, משכח זוטרי שקיל, משכח רברבי, שדי זוטרי ושקיל רברבי.	רב טביומי משמיה דרבא:											■
(שמות כ"א) בעל השור נקי - רבי יוסי הגלילי אומר: נקי מדמי ולדות	תניא אידך: [רבי יוסי הגלילי]											◇
הרי הוא אומר: (שמות כ"א) כי ינצו אנשים, אנשים - ולא שוורים.	אמר לו ר"ע:										?	◇
שפיר קאמר ר"ע											?	
איצטריך, ס"ד אמינא: אנשים - ולא שוורים הדומין לאנשים, מה אנשים מועדין אף שוורים מועדין, הא תם מיחייב, כתב רחמנא בעל השור נקי דפטור.	רב עולא בריה דרב איתי:										!	◇
יציבא בארעא וגזירא בשמי שמיא?	רבא:										?	
איצטריך, ס"ד אמינא: אנשים - ולא שוורים הדומין לאנשים, מה אנשים מועדין אף שוורים מועדין, וק"ו לתמין דפטורי, הדר כתב רחמנא בעל השור נקי - תם פטור, ומועד חייב.	אלא אמר רבא:										!	◇
אלא מעתה, גבי בושת נמי נימא הכי: אנשים - ולא שוורים הדומין לאנשים, מה אנשים מועדין אף שוורים מועדין, וקל וחומר לתמין דפטורי, הדר כתב רחמנא בעל השור נקי - תם פטור, ומועד חייב	א"ל אביי:										?	◇
וכ"ת ה"ג											!	
אי הכי, ליתני: בעל השור נקי - רבי יוסי הגלילי אומר: פטור מדמי ולדות ומבושת											?	
אנשים - אין אסון באשה יענשו, יש אסון באשה לא יענשו, ולא שוורים - דאע"ג דיש אסון יענשו, הדר כתב רחמנא בעל השור נקי דפטור.	אלא, אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										!	◇
אטו באסון תליא מילתא? בכוונה תליא מילתא	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:										?	◇
אנשים - כי נתכונן זה לזה אע"ג שיש אסון באשה יענשו, כי נתכונן לאשה עצמה לא יענשו, ולא שוורים - דאפילו נתכונן לאשה עצמה יענשו, כתב רחמנא בעל השור נקי דפטורי.	אלא אמר רב אדא בר אהבה:										!	◇
וכן כי אתא רב חגי מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה כוותיה דרב אדא בר אהבה.	[רב חגי מדרומא]										○ ■	
בעל השור נקי - ר"ע אומר: נקי מדמי עבד.	תניא אידך: [רבי עקיבא]											■ ◇
ונימא רבי עקיבא לנפשיה: והלא עצמו אין משתלם אלא מגופו, הביאהו לבית דין וישלם לך											?	◇
כשקדם בעליו ושחטו, מהו דתימא לישתלם מיניה, קמ"ל, הואיל ובר קטלא הוא, אע"ג דשחטיה לא לישתלם מיניה.	רב שמואל בר רב יצחק:										!	◇
אי הכי, לרבי אליעזר נמי כשקדם ושחטן											?	
ה"ג, וסבר: דלמא אית ליה טעמא אחרינא דעדיף מהאי ונימא ליה.											!	
ורבי אליעזר נמי לישני ליה: שקדם ושחטן											?	◇
התם הוא דנתכוון להרוג את הבהמה והרג את האדם, דשור לאו בר קטלא הוא כלל, דס"ד אמינא ניהיב, אצטריך קרא למעוטי, אבל הכא דמעיקרא בר קטלא הוה, לא צריך קרא אע"ג דשחטיה.	אמר לך: [רבי אליעזר]										!	◇
ולר"ע נמי ודאי הכי הוה											?	◇
סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר ר"ע: אף תם שהבל באדם משלם במותר נוק שלם, משתלם נמי [דמי עבד] מעלייה, כתב רחמנא בעל השור נקי.	אלא אמר רב אסי: האי מילתא מפי דגברא רבה שמיע לי, ומנו? רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇
והא תבריה ר"ע לגזייה	רבי זירא לרב אסי:										?	
יכול ישלם מן העלייה? ת"ל: (שמות כ"א) כמשפט הזה יעשה לו, מגופו משלם, ואינו משלם מן העלייה	דתניא, ר"ע:										?	◇
אצטריך, ס"ד אמינא, הואיל ומחמירני בעבד יותר מבן חורין, שכן חורין יפה סלע נתון סלע, שלשים - נתון שלשים, ועבד יפה סלע נתון שלשים, משתלם נמי דמי עבד מן העלייה, כתב רחמנא (שמות כ"א) בעל השור נקי.	אלא אמר רבא:										!	◇
בעל השור נקי - ר"ע אומר: נקי מדמי עבד	תניא כותיה דרבא: [ר"ע]											■ ■
והלא דין הוא: הואיל וחייב בעבד וחייב בבן חורין, מה כשהייב בבן חורין - חלקת בו בין תם למועד, אף כשהייב בעבד - נחלק בו בין תם למועד ועוד ק"ו: ומה בן חורין שנתון כל שוויו - חלקת בו בין תם למועד, עבד שאינו נתון אלא שלשים - אינו דין שנחלק בו בין תם למועד											?	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ז קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator												
בבא קמא-שור שנגח ד' וה'		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	לא, מחמירני בעבד יותר מבן חורין, שבן חורין יפה סלע נותן סלע, שלשים - נותן שלשים, ועבד יפה סלע נותן שלשים, יכול יהא חייב? ת"ל: בעל השור נקי, נקי מדמי עבד.												■ !	מב:
	(שמות כ"א) והמית איש או אשה - אמר ר"ע: וכי מה בא זה ללמדנו? אם לחייב על האשה כאיש, הרי כבר נאמר: (שמות כ"א) כי יגח שור את איש או את אשה אלא להקיש אשה לאיש, מה איש - נזקיו ליורשיו, אף אשה - נזקיה ליורשיה.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											■ ◇	מב:
	וסבר ר"ע: לא ירית לה בעל?								ז					מב:
	(במדבר כ"ז) וירש אותה - מכאן שהבעל יורש את אשתו, דברי ר"ע	והתניא: [רבי עקיבא]							ז				■ ◇	מב:
	לא אמר אלא בכופר, הואיל ואין משתלם אלא לאחר מיתה, והוה ליה ראוי, ואין הבעל נוטל בראוי כבמוחזק. מאי טעמא? אמר קרא: (שמות כ"א) והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת, אם כופר יושט עליו.	ריש לקיש:											! ◇	מב:
	ובנזקין לא אמר ר"ע?								ז					מב:
	הכה את האשה ויצאו ילדיה - נותן נזק וצער לאשה ודמי ולדות לבעל, אין הבעל - נותן ליורשי, אין האשה - נותנת ליורשיה, היתה שפחה ונשתחררה, או גורת - זכה	והתניא:											■ ז ◇	מב: